

Planit

DIARI DE L'ESTÈ. DIVENDRES DIA 6 DE JULIOL DE 2001. NÚM. 5

Ens vam embarcar amb la idea d'arribar a bon port, com els llaüts. Aquells que anaven riu amunt i avall amb la pesada càrrega. A l'igual que les naus anaven lligades al camí de sirga, nosaltres estem fortament lligats per tal de tornar a Ítaca. L'any 2001 ens ha recordat que ja estem al segle 21, i a l'igual que Kubrick anunciava una odissea, ara també tenim noves situacions a l'escola o a l'institut.

Amb la cloenda dels cinc dies de Escola d'Estiu es tanca la 21a edició. Sense haver fet el buidatge de les valoracions, podem afirmar que persones assistents hi guardaran un bon record.

Tenim un cert dret a dir que els professors/es han vingut tots segons el seu horari i sense cap problema, que els assistents han tingut l'aula i el material a punt, així com l'esmorzar, el dinar i el cafè, i que els xiquets i xiquetes han tingut una estada divertida. Us volem agrair l'assistència, i els vostres comentaris.

L'organització vol mostrar el seu afecte al CEIP Agustí Barberà i l'IES Montsià per l'acolliment i a les autoritats municipals i comarcals que han atès les nostres peticions.

Com és habitual, des dels darrers anys, la informàtica educativa ha acaparat l'atenció. Les noves tecnologies de la informació, Internet, les pàgines Web... tenen molt d'interès pel professorat. I també la resta de cursos i activitats han tingut una bona participació.

Esperem que torneu l'any vinent. L'MRP de les Terres de l'Ebre, us anima a fer difusió de l'experiència d'aquestos cinc dies de juliol. Ens retrobarem, si no és abans, a la 22a Escola d'Estiu: Ampos-ta'2002.

ESCRITURA A LES TERRES DE L'EBRE

Anna Escura Sancho

Continuem preparant el darrer "Vermut amb..." d'aquesta Escola d'Estiu del 2001: *Els escriptors i les escriptores ebrenques. L'aplicació didàctica de les seues obres*, que anirà a càrrec de Manel Ollé.

Seleccionem una de les preguntes del qüestionari que l' alumna, Anna Escura, de 2n de Batxillerat de l'IES Sol de Riu va fer a una sèrie d'autors i autores de les comarques que banya l'Ebre.

Pregunta

Quin és el llibre que ha significat més per a vostè? Per que?

(En algun cas seleccionem la resposta al llibre que els ha influït més)

Me sembla que el que més me va impressionar va ser la *Pell de brau* de Salvador Espriu perquè en aquell moment me va semblar que era una manera molt bonica de fer denúncies d'una situació que me semblava molt injusta, la defensa de Catalunya i del català; aquest llibre va ser el que em va decantar a escriure en català i a escriure per a expressar els meus sentiments, va ser la clau. També m'agrada molt Eliot com a poeta; alguns autors castellans de la generació del 28... El que més em va influenciar, el que em va fer veure que la poesia era una manera d'expressar-se va ser Espriu en la *Pell de Brau*.

Zoraida Burgos

Buf! A veure, jo tinc publicats dos llibres de filosofia que no els coneix ningú, potser algú sí però..., i estos han significat molt per a mi des d'un punt de vista de pensador.

El primer que vaig publicar que és *Con el hombre* també va significar molt perquè és el primer que vaig publicar i perquè és un llibre de la revolució cristiana, és un pensament revolucionari cristià; tots els poemes allí són una nostàlgia a la justícia universal.

Després clar, des d'un altra vessant, el primer que vaig publicar en català de viatges que era *Ventures i desventures als pobles de Castelló*, que era la primera part d' *Olor de terra*, va ser important pel fet de ser el primer que publicava en català com a llibre, i pel fet també de ser la dessuació de la meua vida com a xiquet i les experiències de la meua terra, el fa també molt significatiu.

Però darrerament, segurament, el llibre que més m'agrada a mi, els que més significa és *Rafalgarí*, que és una espècie de llibret de no res que té cent pàgines però que m'agrada molt; perquè *Rafalgarí* és una mica el món del silenci posat en lletres, és un poble tan petit que no existix que esta més amunt de Fredes, a Fredes ne viuen cinc i a Rafalgarí no viu ningú perquè el van arrasar i el van sembrar de sal per unes histories que m'han contat. Vaig anar allà, he vist el poble i li dono títol a una sèrie de narracions tretes d'ambient de poble petit, silencios, de costums...

Joan-Josep Rovira

Molts. Però alguns autors que m'han influït -de forma i en èpoques diferents- són Arbó (la vida com a tensió), Javier Marías (la narració com a encanteri), Paul Auster i Baltasar Porcel (l'escriptura com a fet enèrgic, creador).

Emili Rosales

L'últim que estic fent.

L'estiu de les paparres va ser el llibre més venut, el que em va fer més famós però no és el més important, perquè també és el que m'ha portat més problemes.

Potser el llibre més significatiu per a mi sigui *La vestidora i el col* perquè va ser el primer llibre que em va agradar, amb aquest no em vaig quedar insatisfet.

Albert Roig

Oi mare, no! Tot va lligat, els dos mil o tres mil llibres que he llegit han influït d'alguna manera, vulgues o no vulgues. Quan jo era professor venien els alumnes com ara tu i quan acabava el curs venien i em deien: "este estiu llegiré...no sé quantos, no sé quintos" , cosa que no feien , no ho fa ningú això, en vacances no fa ningú res. Llavors em deien: face'm *una llista de les deu millors novel·les* que puga llegir; i això m'ho van dir moltes vegades i segurament que la llista aquella cada vegada era diferent, perquè hi ha moltes obres importants, no és solament una obra, encara que sempre n'hi ha alguna que t'interessa més en un moment determinat i després s'ha oblidat. Jo, per exemple... el Quixot, que vos posen o vos posaven com a llibre de lectura quasi bé obligada; als jòvens vos avorrix perfectament i jo me'n recordo que el vaig llegir espontàniament, sense que m'ho manessen quan tenia dotze o tretze anys, i em vaig fer un tip de riure. Els alumnes pensen que estes obres clàssiques són pesades i avorrides i no s'hi veuen amb cor d'encetar-les i, en canvi, per a mi eren molt divertides, perquè a mi m'interessava la literatura, i no ja com a professió, que sí, sinó que a més arnés com a vocació personal.

Estrella Ramon

Ara et podria contestar de moltes maneres... Un té dos fills i se'ls estima als dos, un té dos mans o dos ulls i també se'ls estima. Cada un té la seua personalitat i tots tenen la seua emoció, jo me'ls estimo tots i per diversos motius però en el fons tots m'han donat molta satisfacció. Et podria contar mil anècdotes de cada un dels llibres. Quan vas pel teu poble i una persona que no coneixes de res t'atura un dia pel carrer i et diu: "Escolta quan trauràs un altra cosa? , perquè jo tot lo que escrius ho lligo tot"; un altre dia veus un home jubilat que va passejant per un camí i veus que porta un llibre teu a les mans i dius: "òndia aquest home!". Amb això vull dir que hi ha moltes alegries que de vegades te les . transmeten lectors de la teua obra que et comenten algun passatge, et fan algun comentari o et pregunten el significat d'alguna paraula o si els teus personatges van existir en realitat o te'ls has inventat... A vegades hi ha gent que m'han convidat a fer presentacions de llibres però jo més m'estimaria de vegades fer fòrums, és a dir, comentar el

llibre amb gent que s'ha llegit la història en comptes d'anar i contar una història a gent que no coneix el llibre. Els lectors m'han produït moltes alegries i a vegades hi ha gent que ha vist detalls molt petits que estaven al llibre i altres que han vist coses més grosses; aquests lectors que han fet lectures atentes em produeixen una satisfacció.

Manel Ollé

Per a mi, tots han sigut igual d'importants, però *Camí de sirga* és el que ha obtingut més èxit. Jo no m'ho explico, sempre he fet el mateix: he escrit el que volia de la millor forma que he sapigut.

Jesús Moncada

Tots porten part de la meua existència d'una manera o altra. L'any 1988, el llibre *35 poemes* va guanyar el premi "Ciutat de València" i això em va obrir alguna porta. El recordo amb estima, però no tinc per costum rellegir-me.

Josep Igual

Jo més que d'un llibre, parlaria d'uns llibres, i més que d'uns llibres, d'uns autors; això vol dir diversos llibres de diverses persones. No hi ha un llibre del que haja dit: "Escolta, això m'ha impactat!". A més a més aquests autors amb el temps van canviant, de la mateixa manera que tu vas canviant, les teues preferències literàries també canvien. Jo per exemple per aquesta educació rebuda en espanyol..., per a mi una llum cegadora va ser Antonio Machado, encara que avui en parle d'ell molt poca gent; Antonio Machado va ser per a mi fulgurant; naturalment això amb els anys s'ha anat esmoreint, però jo sempre en els fons tomo una mica a aquella claredat d'ell, per aquell voler dir coses, el qual no lleva que dins de la meua poesia hi haja imatges poc entenedores, metàfores surrealistes; però en el fons sempre que escric vull dir alguna cosa a la persona que m'està llegint; i sempre recordo Antonio Machado en el fons del fons del meu passat. També caldria esmentar els clàssics com Ausias March; Eliot, que és un poeta importantíssim del segle XX; Neruda, en moltes parts de la seua obra que és immensa; no sé, hi ha molta gent, tots estem fets una mica del que mengem; ho siga la teua carn o la meua no és altra cosa que producte del metabolisme de les verdures, del corder i de la fruita.

Gerard Vergés

L'últim llibre *Anjub* guanyador del premi Sant Joan de novel·la 2000 ha significat donar un pas molt important. La novel·la arribarà a molta gent i també es farà la traducció en castellà que sortirà l'any vinent. En esta obra hi he posat moltes coses. .

Andreu Carranza

Interpretem
EL CARTELL DE
L'ESCOLA D'ESTIU

21 ESCOLA D'ESTIU DE
LES JOSEP

TERES
D'LEBRE

- Hi ha diferents colors.
- Hi ha diferents lletres són de molts colors, a vegades són repetits.
- Hi ha 12 xiquetes
- Les xiquetes van de petites a grans això vol dir que tots poden anar a l'escala d'estiu.
- Les lletres no són iguals, les més importants són les més grans.
- El cartell és diferent al de l'any passat
- Les xiquetes es troben dins d'un quadre.
- Les nenes miren al terra.
- És una foto que està enganxada a un poster de cartó
- A baix a l'esquerra hi ha la bandera de Catalunya.
- Hi ha trossos fets en pinzell i d'altres en "sprai"
- Hi ha xiquetes primes i gordes ja que n'hi ha de diferents edats

Alex, Miguel i Rosa.

HUMOR

“La historia de Internet en 5 pasos” EL MUNDO EN RED. Por Gabi Corber

LA HISTORIA DE INTERNET EN 5 PASOS

<http://www.infonomia.com/humor/>

LLAÛT
DIARI DE LA 21^a EETE. AMPOSTA-2001
EDITA: MRP TERRES DE L'EBRE